

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

6-85

51. ÅRGANG

MF og organisasjonene

Det er svært mange arbeidslag og kretser innenfor vår kirke som opplever at det har store aksjer i Menighetsfakultetet. Dette forhold er både en glede og et ansvar for oss som har MF som vårt daglige arbeidssted. At så mange kjenner MF som «sitt» fakultet, forklarer samtidig at det fra ulike hold kan komme spørsmål. Fra ytemisjonskretser lyder det iblant: Lever misjonsdimensjonen sterkt nok på fakultetet? Og fra indremisjonshold spørres det: Har vekkelsestradisjonens anliggender i kirke- og kristendomssyn et klart gjennomslag i undervisningen? Atter andre etterlyser sterkere innslag av de siste års nådegave-vekkelse i vårt miljø.

Mange vil spenne MF for *sin* vogn! Og at man iblant mener å oppleve at MF har liten klangbunn for sine hjertesaker, *kan* medføre riktighet! Like gjerne kan dette skyldes at vår informasjon utover i kirkelandskapet er for dårlig, at misforståelser har fått gro opp, osv. Gjennom hele MF's historie har det hatt nære forbindelser til de frivillige arbeidslag i vår kirke. Begge «parter» er – hver på sin

måte – like avhengige av at disse bånd holdes sterke.

Når grupperinger, som tradisjonelt har stått MF nær, måtte bære på spørsmål overfor institusjonen, er det sunneste at vi søker å komme i samtale. Den åpne og tillitsfulle dialog er i dette stykke det uovertrufne arbeidsmiddel –.

Olav Skjvesland

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

Ansv. redaktører: Rektor Olav Skjvesland og administrasjonssjef Erling Servan. *Redaksjonsmedarbeidere:* Landssekretærene Bjørn Tore Pettersen og Finn Edvin Brøndal, stud.theol. Trond Solvang og stud.theol. Lillian Øksnevad.

Utkommer 8 ganger årlig. – Ekspedisjon: Gydas vei 4, 0363 Oslo 3. – Postgiro 5 12 87 80. Bankgiro: 6038.30.18636. – Telefon: Sentralbord 46 79 00. – Bladet sendes gratis til alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsytere. Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt. Forsidebilde: Se omtale side 8.

Opplag dette nr.: 37 000.

Skatten i leirkaret

Av førstelektor Oskar Skarsaune

Det var en gang en beduiner gutt som gjette sauer i traktene ved Dødehavet. En dag fant han noen leirkrukker i en fjellhule, og ble meget begeistret fordi han trodde han hadde funnet en skatt. Han ble meget skuffet da det viste seg at leirkrukkene bare inneholdt noen skrift-ruller . . .

Som mine lesere sikkert vet, er dette ikke innledningen til et eventyr. Dette hendte i 1947, guttens navn var Muhammad Adh-Dhib, og det han fant kjenner vi nå som Dødehavsrullene – Bibel-håndskrifter av uvurderlig betydning. Det var en skatt i leirkrukkene. Og på grunn av den er endog krukkene blitt berømte . . .

Mitt fag er kirkehistorie. Hadde jeg vært arkeologisk orientert, ville jeg sikkert sysselsatt meg mye med leirkrukker og andre leirkar. De er bl.a. viktige når man skal datere funn. Men jeg er ingen arkeolog, og beskjeftiger meg heller med tekster; – og gjennom dem med mennesker. Og da slår det meg jo at det var mennesker Paulus tenkte på da han talte om skatten i leirkaret. Han tenkte nærmere bestemt på skrøpelige mennesker, svake mennesker, syke mennesker, mennesker med åpenbare mangler. Gud bruker slike mennesker, sier Paulus, «for at det skal bli klart at den veldige kraft er fra Gud og ikke fra oss selv» (2 Kr 4,7).

Kirkehistorien er ualmennelig rik på slike skrøpelige leirkar – mennesker vi knapt nok ville synes var sympatiske, men som Gud brukte til store og merkelige ting. En av dem var Hieronymus. Munken Hieronymus hadde mange usympatiske trekk. Han var hissig, into-

lerant, æresyk, forfengelig og ikke alltid helt ærlig. Men denne mannen brukte Gud til å gi hele den vestlige kirke Bibelen på det språk alle lesekyndige forstod – latinen. Og hos Hieronymus hentet flere av reformatorene viktige historiske våpen i kampen for et rent evangelium.

Hieronymus gjorde størstedelen av sitt oversetterarbeide i en grotte utenfor Betlehem, like ved den grotten der Jesus ifølge tradisjonen ble født. Og der i grotten oppdaget Hieronymus noe som også den moderne turist oppdager, når han besøker Betlehem og fodselsgrotten: Jesus ble ikke født i et varmt og trivelig fjøs, han ble født i et kaldt og fuktig og rått rom, slik som Hieronymus' eget arbeidsrom. Det ble en kraftig preken for Hieronymus, og han skriver ett sted noe som alle vi leirkar kan kjenne oss igjen i:

«Så ofte jeg ser mot Betlehem, har mitt hjerte en samtale med barnet Jesus. Jeg sier: «Herre Jesus, du fryser jo. Du skjelver. Du ligger så hardt og elendig – for min salighets skyld. Hvordan skal jeg kunne gjengjelde deg dette?» Da synes jeg det er som barnet svarer: «Jeg vil ingen ting ha, kjære Hieronymus. Hold deg bare stille. Jeg kommer til å få det verre i Getsemane og på det hellige kors.» Da fortsetter jeg å tale:

KIRKEHISTORIE SOM TEOLOGISK FAG

Av professor, dr.theol. Åge Holter

Vi som arbeider i kirkehistorie-seksjonen, er på en spesiell måte opptatt av kirkens liv og lære fra begynnelsen til i dag. Våre kolleger i de andre av teologiens fag er også avhengig av kirkens historie, ja, egentlig alle kristne: Det er gjennom kirkens overlevering og forkynnelse, helt fra apostolisk tid, at den kristne tro er kommet også til oss. Men vår seksjon har et spesielt ansvar for at studentene blir seg bevisst den sammenheng de står i:

Virkningen av det bibelsk-kristne budskap har på mangfoldige måter formet kulturen, samfunnet, moralen like til idag. Som teologer skal kirkehistorien sette dem i stand til å vurdere kritisk denne bibelsk-kristne virkningshistorie, så de kan måle avstand og nærhet til evangeliets første historie i verden. Og gjennom det som andre kristne har levet og lært i kirkens historie, har dagens troende noe å prøve sine egne erfaringer på. Kirkehistorien gir et uunnværlig mønster og forbilde.

Vårt problem som kirkehistorikere er forholdet til den allmenne, profane historieskrivning. Vi bruker alle dens metoder og tar med i kirkens historie alle de ytre faktorer som historikerne ellers er opptatt av, dvs. kristendommens sosiale, politiske og kulturelle omverden. Hva er det som er eget for oss, vår identitet? Det er naturligvis selve det emne vi studerer og det utvalg vi gjør ut fra en teologisk

Andakt, *forts. fra s. 2*

«Kjære Kristusbarn, jeg må få gi deg noe. Jeg gir deg alle mine penger». Barnet svarer: «Jeg eier allerede himmel og jord. Dine penger behøver jeg ikke. Gi dem til de fattige, så vil jeg ta imot dem som var de gitt til meg». Da fortsetter jeg: «Kjære Kristusbarn, det vil jeg gjerne gjøre, men likevel må jeg få gi deg selv noe. Ellers vil jeg sørge meg til døde». Da sier barnet: «Kjære Hieronymus, ettersom du er så pågående, skal jeg si deg hva du skal gi meg. Gi meg dine synder.

Gi meg din dårlige samvittighet og din fortapelse». Jeg svarer: «hva skal du gjøre med dem?» Kristus svarer meg: «jeg vil ta dem på mine skuldre. Det skal være min herlighet og mitt kongedømme. Jesaja har jo forutsagt at jeg skal bære dine synder og bære dem bort». Da begynner jeg å gråte og sier: «Barn, kjære Kristusbarn, du rører mitt hjerte til tårer. Jeg trodde du ville ha noe godt av meg, og så vil du bare ha det onde hos meg. Ta bort det som er mitt, gi meg det som er ditt. Så blir jeg fri fra synden og viss på det evige liv».

vurdering. Men når vi tror på en Gud som styrer historien og gjør den til en frelseshistorie, ville vi gjerne se en mening og en sammenheng i historien som ikke oppfattes når det guddommelige er tatt ut av den. *Vår* forutsetning er imidlertid at Gud er historiens Herre, og at Jesus Kristus er historiens midtpunkt og endepunkt. Men hvorledes dette kan gripes og beskrives innenfor et historieførløp, er det delte meninger om. Vi er sterkt opptatt av problemet, sammen med våre kolleger i systematikk-seksjonen. Og én ting vet vi: Bibelen sier at Guds dommer er «uransakelige» og Hans veier «ufattelige» (Rom 11,33).

Historiens endelige og dypeste mening er skjult i Gud.

En ny ordning av kirkehistorie-faget har ført praktisk-teologiske emner inn i faget på en mer systematisk måte enn før. Studentene skal lære å se at vår kirkelige praksis (gudstjeneste, undervisning, diakoni) er historisk formet, og at enhver kirkelig handling henger uløselig sammen med en teologi-historisk tradisjon. Som ellers i faget skal denne dimensjon «hjelp oss til å se både sammenheng og brudd, både det som er verdifullt i tradisjonen og det som gjerne kan oppgis». (Sitat fra Innledning til studiet av kirkehistorie).

KIRKEHISTORIESEKSJONEN VED MF

Fra venstre: Prosjektarkivar Arne Bugge Amundsen, forstelektor dr. theol. Oskar Skarsaune, professor, dr. theol. Åge Holter, professor, dr. theol. Bernt T. Oftestad, forstelektor Brynjar Haraldso, fakultetslektor Jan Schumacher.

Menighetsfakultetet under kirkehistorikerens blikk

Av professor Bernt T. Oftestad

Menighetsfakultetet har ofte stått i skuddlinjen når man i norsk kulturliv været kristenmannsblod . . Fakultetet ble oppfattet som et arnested for mørkemannskristendommen, intoleransen og den steinharde dogmatisme.

Dette negative bilde som ikke minst den liberale og radikale presse forsøkte å skape, ble møtt med motreaksjoner fra fakultetets venner. Institusjonen ble «øyenstenen», et trosprosjekt som «Gud hadde vedkjent seg» på en særlig måte, helt nødvendig om bibelsk kristendom skulle sikres en framtid innen vår norske kirke.

Kirkehistorikeren er ikke uanfektet av slike oppfatninger når han skal forsøke å avdekke Menighetsfakultetets tilblivelse og vekst. Men de kan aldri bli hans. Det kirkehistorikeren i første omgang vil se etter når han nærmer seg fortiden, er *nyansene*. Det mangslungne og varierte landskap som vi kaller historien, innbyr ikke til å male bare med svart og hvitt eller tegne bare rette linjer. Kirkehistorikeren vil ikke av den grunn gjøre alt grått eller mangle sans for de store og avgjørende mønstre i historien. Men han ser flere enn ideologene og propagandistene. Og han bruker en palett med flere farger.

En utdanningsvei basert på kirkens lærenormer

Menighetsfakultetet ble grunnlagt ved begynnelsen av dette århundre for å gi

kirken en teologisk utdanningsvei basert på kirkens overleverte lærenormer, Bibelen og bekjennelsen. Mange innen kirken – både lek og lærd – hadde kommet til at den dominerende teologi ved Universitetets teologiske fakultet, kirkens eneste utdanningsanstalt for prester, hadde brutt opp fra kirkens bekjennelse. Læren om Kristi person og sakramentalæren ble fornekta eller omtolket. Én av fakultetets professorer, *Sig. V. Odland*, følte dette så sterkt og var så ubetinget forpliktet på kirkens gamle tro, at han forlot sin stilling. Uten ham ville det vel aldri ha blitt noe Menighetsfakultet. Selv om han i utgangspunktet ikke var innstilt på å starte noe nytt fakultet, var det om ham prester og lekfolk samlet seg

da tanken om et menighetenes fakultet fikk tak i kirkefolket.

Dyptgående lærekonflikter lå bak stiftelsen av MF. Kirkefolk som følte seg kirkelig og kristelig forpliktet og var vilige til å bære et offer, utgjorde en annen helt avgjørende forutsetning. Og ikke minst ble enkeltmenneskers personlige initiativ og handlekraft bestemmende. Menighetsfakultetet ble stiftet av dyktige kirkelige «Gründere».

Men fakultetet er i historisk perspektiv også noe annet og noe mer.

Dristig optimisme

Å starte et nytt teologisk fakultet var og er en dristig affære. Men tiden ved århundreskiftet preges nettopp av denne form for dristighet og optimisme. Det var på denne tid byggingen av landet til en moderne industrinasjon for alvor begynte. Fosser ble lagt i rør, energi ble skapt. Nye moderne industriforetak basert på ny teknologi vokste fram. Det var nasjonalt pågangsmot i tiden. Denne atmosfære kunne også gi vekstvilkår for det vågale prosjekt å bygge et nytt fakultet.

Og vant med å ta initiativ, slutte seg sammen i arbeidslag – lokalt, ja, nasjonalt – var kirkefolket for lengst. De hadde utviklet sine kirkelige organisasjoner på frivillig grunnlag. Disse var etter hvert blitt mektige landsomfattende bevegelser. Det ga kirkepolitisk selvbevissthet, organisasjonserfaring, evne til å samles om og bære fram en sak. Et nytt teologisk fakultet ble det siste store løft generasjonen fra andre halvpart av forrige århundre tok på den kirkelige organisasjonsfront. Før hadde de gitt indre- og ytre misjon, diakonien etc. et bredt organisasjonsgrunnlag og livskraftige institusjoner.

Kulturkonflikt

Hvordan kunne dette pietistiske lekfolk motiveres til en kirkelig innsats på den akademiske verdens enemerker? Var det ikke her en vanskelig kulturkløft å skride over? Mange har vært opptatt nettopp av det. Og de har sett på Menighetsfakultetet ikke bare som et sentrum for konservativ teologi, men også som uttrykk for et kulturelt brudd mellom kirken og teologien på den ene side og den vitenskapelige kultur på den annen. Og her er vi ved et kjernepunkt ikke bare i Menighetsfakultetets historie, men også ved dets indentitet. Var det og er det mulig å skape en institusjon som er kirkelig forankret både med hensyn til ideologi og til miljø, og som samtidig skal være vitenskapelig forpliktet? Er det kort sagt mulig med et Menighetsfakultet? Fakultetets opprettelse og videre historie forteller om denne spenning. Bakgrunnen for å opprette fakultetet var at man hadde opplevd kulturpresset fra en moderne vitenskap som gjorde troen på underets Gud umulig. Her gjaldt det å berge troen og den kristne lære fra å bli ofret på vitenskapens alter. Men kan ikke presset komme også fra motsatt hold?

Kirkens kritiske spørsmål og i verste fall nei til en teologi som er på vei ut av kirkens rom og bort fra den Skrift som er kirkens basis, er nødvendig – ikke minst for teologien selv. Men det kan finnes utålelig kirkelig press som nettopp et menighetsfakultet lett kan bli utsatt for. I mange år har man nokså ensidig ment å registrere et slikt press fra en embets- og teologikritisk pietisme. Spørsmålet er om ikke man da overser det egentlige press, det som har langt større tyngde og hvis virkning er langt mer skjebnesvanger. Teologien møter i dag høylydte krav fra den kirkelige pragmatisme. Om den får bestemme, går teologien over fra

å være sannhessøken og tankemessig avklaring av troens grunnlag, innhold, historie og betydning, til å bli «håndgrep» og «teknikker» nødvendig for å fungere effektivt og vellykket i en kirkelig stilling. Teologien blir et knippe kunnskaper som «kan komme godt med». Det teologiske studium går over til å bli utdanning for presteyrket og fakultetet blir seminaret eller «presteskolen».

Generasjonen av teologer som opplevde opprettelsen av Menighetsfakultetet, levde i en tid da teologiske standpunkter hadde offentlig og kulturell betydning. Og de sto alle under kryssild fra

en sekularisering som tok teologien alvorlig fordi en ønsket å bekjempe den. I dag har teologien fått seg tildelt en liten og bortgjemt sektor av kulturen. Det er et tegn på at sekulariseringen langt på vei har vunnet fram. Det vil kanskje være en av de sentrale framtidssoppgaver for Menighetsfakultetet å bringe teologien ut i kulturkampen. Ved århundrets begynnelse måtte den kirkelige teologi reddes fra oppløsning i kultur, idag må den kan hende vende seg mot kulturoppgaven for å unngå oppløsning i et pragmatisk og teologiskeptisk kirkeliv.

Forsidebildet

Bildet er fra Luther Northwestern Theological Seminary, St. Paul, Minnesota og viser hovedinngangen til Bøchmann Hall. I forgrunnen står en tro kopi av et gammelt norsk steinkors, muligens det eldste kjente kristne symbol i Norge, fra

Astrid og Erling Servan ved steinkorset som er gitt av Nordfjord-ungdom.

Foto: Robert Evenson, LNTS, St. Paul.

ca. år 1000. Korset ble gitt til seminaret av ungdom i Nordfjord i 1956.

Bildet er tatt i forbindelse med et studiebesøk ved seminaret i juni i år.

Inskripsjonen ved foten av korset er slik:

THIS IS A REPLICA OF
A CELTIC CROSS FROM
ABOUT 1000 A.D., BELIEVED
TO BE THE FIRST CHRISTIAN
SYMBOL ERECTED IN NORWAY.
IT IS GIVEN TO
LUTHER SEMINARY IN 1956 BY
THE NORDFJORD YOUTH.

På studiereisen som foregikk i USA i tiden 11. mai–8. juli d.å., fikk vi anledning til å besøke en rekke institusjoner og skoler, bl.a. også følgende andre teologiske læresteder: Lutheran Bible Institute of Seattle, Fuller Theological Seminary Pasadena, California og Concordia College, Ann Arbor, Michigan.

Vi er svært takknemlige for denne muligheten til å treffe personer som arbeider ved skoler med samme målsetting som Menighetsfakultetet og som villig delte sine erfaringer med oss.

Astrid og Erling Servan

Reisebrev fra professor Hans Kvalbein, Hong Kong

Hans Kvalbein og familie er nå fremme i Hong Kong etter en kort periode i Thailand. Som nevnt i Lys og Liv nr. 3/85 skal Kvalbein gjøre ett års tjeneste for Det norske Misjonsselskap som lærer ved Det lutherske seminaret i Hong Kong. Menighetsfakultetet har mottatt et hyggelig brev fra Kvalbein, skrevet i Hong Kong 27. august. Her gjengir vi et utdrag:

«Jeg hadde flere oppdrag i Thailand. Ved Bangkok Institute of Theology (BIT) hadde jeg 4 dobbelttimer om nytestamentlig bibelteologi. Skolen eies av Church of Christ in Thailand, som er sammensluttet av flere kirker med overveidende presbyteriansk og baptistisk bakgrunn. Med 60–70 studenter og 6 lærere (5 thaier og 1 misjonær fra Korea) er den et av de større utdanningssentra i teologi i Thailand. Luthersk misjon i Thailand samarbeider med skolen ved å sende studenter dit. En av lærerne, Pongsak Limthonvirutn, er luthersk og underviser i NT. Det var hans timer jeg gikk inn i, og han var min tolk fra engelsk til thai. Det er ikke lett å undervise gjennom tolk, men Pongsak gjorde en fantastisk fin innsats og ga god kontakt med studentene.

Pongsak var også min tolk på Lutheran Mission's discipleship training course, hvor jeg hadde 4 dobbelttimer om de «katolske»brev og Åpenbaringen. Dette kurset er en videreføring for de lutherske

menighetene. Jeg er imponert over hvor planmessig LMT arbeider med kristendomsopplæringen fra begynnernivå og helt opp til presteutdanningen. Her tas begge leddene i misjonsbefalingen på alvor: doper og lærer. LMT arbeider nå med planer om å etablere et luthersk institutt for teologisk utdanning som kan gi en godkjent presteutdanning på akademisk nivå. Det er en dristig plan i forhold til de få og små menighetene LMT står bak. Be spesielt for planleggingen og oppfølgingen av opplæringsarbeidet i Thailand.

*

Noe som gjør inntrykk i møte med thaikristne, er det de kan fortelle om forholdet til sitt tidligere, buddhistiske miljø. I norske skolebøker kan buddhismen fremstilles som inkarnasjonen av religiøs toleranse. Men virkeligheten kan nok være svært annerledes. Mange opp-

lever en mer eller mindre total utstøtelse fra familie og samfunn når de blir kristne. Religion og sosialt liv er så integrert i hverandre i Thailand at det ikke er lett å være «annerledes». Det er adskillig flere templer pr. innbygger i Thailand enn det er kirker i Norge. Hver bygning – også gården hvor jeg og flere misjonærer bodde – har sitt eget åndehus, hvor det stadig legges blomster og frukt som offer til husånden. Alle menn er munkler i minst tre måneder. Det er ikke rart at det er «tungt» å drive misjon i Thailand. Desto mer oppmuntrende er det å møte de små flokkene av troens bekjennere i de lutherske menighetene.

Jeg burde fortalt enda mye mer: om besøket på landsbygda i Ubon-distriktet, hvor Ruth og Peder Jørgensen har startet et helt nytt arbeide i år, – om gode og byggende samvær med norske og finske misjonærer, og om tre dagers leir med de lutherske evangelistene og misjonærene på et herlig leirsted sør for Pattaya. Og om inntrykk fra markeder og gateliv, kanaler og mektige templer med Buddha i alle slags materialer og kroppsstillinger. Thailand er et utrolig fascinerende land – og et land som utfordrer til misjonsinnsats og forbønn.

Takk for forbønn og støtte til nå. Jeg merker det hver dag at noen ber for meg og familien. Jeg regner med at dere kan hente mange bønne­mner for Thailand ut fra det jeg har skrevet om her.

Nå er det altså et studieår i Hong Kong som ligger foran oss. Be om at undervisning og skolegang må legges seg vel til rette for meg og for familien. «Gud er mektig til å gi dere all sin gave i rikt mål . . .» 2. Kor. 9,8.»

Eget data-anlegg på MF

I vår fikk vi et nytt data-anlegg installert her på MF. Det betyr at vi selv skriver ut adresse-etikettene til Lys og Liv, og selv kan rette opp registrene. Tidligere måtte vi skrive lister til et firma som så skrev dette inn i datamaskinen. Da ble det også mange muligheter for feil. Vi håper nå at vi i løpet av høsten har rettet opp alle feilene, men vi er fremdeles avhengige at dere sender oss beskjed om forandringer.

Som mange av dere har sett, har vi tatt i bruk nye takkekort. De post- og bankgiro som er ferdig utfylte fra oss har et nummer som erstatter navn og adresse. Blankettene er derfor «personlige» og de gavene som blir sendt på disse blir bokført på den person som den er adressert til. De fleste gavene blir derfor nå bokført direkte ved at vi får de via Postverket ferdig tilrettelagt til automatisk bokføring. Dette sparer oss for ekstra hjelp til å skrive takkekort.

De som er med i den faste givertjenesten for fakultetet, fikk tidligere en kvittering ved årets slutt på alle gavene de hadde gitt til fakultetet. Dette er dessverre ikke mulig nå. Alle som sender gaver utenom (i tillegg til) den faste givertjenesten vil få kvittering hver gang for den enkelte gave. Alle må derfor samle på kvitteringene til bruk for selvangivelsen.

Enkelte har reist spørsmål om nytten av data på MF. Til det er å si at vi vil spare en del utgifter, da det er dyrt å leie plass hos andre. Vi har omtrent 35 000 abonnenter på Lys og Liv og er derfor avhengig av et data-anlegg til å holde greie på dette. Data-anlegget vil også medvirke til å utnytte våre ressurser bedre og ikke minst kunne yde en langt bedre service overfor våre abonnenter og givere.

Gaveøkningen fortsetter! Gi din høstgave med glede!

Som det fremgår av gaveoversikten under, fortsetter den gledelige gaveøkningen til Menighetsfakultetet. Økningen for de samlede ordinære gaver pr. 31. august d.å. er på over 40%. Gaveøkningen skyldes både den gode reaksjonen på vårgavebrevet og dessuten den nye sommergaven som innbrakte over 600 000 kroner. Av gaveoversikten fremgår det også at vel 1,1 mill. kroner er mottatt i testamentariske gaver slik det allerede ble orientert om i forrige nummer av Lys og Liv. Vi håper gaveøkningen vil gjøre det mulig å avsette et reservebeløp tilsvarende de testamentariske gavene ved årets slutt, slik at det igjen kan bygges opp en reserve for Menighetsfakultetets økonomi.

Vi sender i disse dager ut et brev med oppfordring til å gi en høstgave til MF. Dette gjør vi med stor frimodighet og i tillit til at alle MF's venner vil fortsette å sikre økonomien i 1985.

Erling Servan

Takk for mottatte gaver!

Gaver:	1983	1984	1985
	Pr. 31/8	Pr. 31/8	Pr. 31/8
Personlige gaver	1 054 342	1 169 103	2 077 475
Fast givertjeneste	215 190	205 957	292 925
Sum personlige gaver	1 269 532	1 375 060	2 370 400
Offer/kollekt	945 374	872 878	871 998
Sum:	2 214 906	2 247 938	3 242 398
Foreninger	207 848	194 242	209 437
Bøsser o.a. gaver	67 673	57 528	83 374
Sum «ordinære» gaver	2 490 427	2 499 708	3 535 209
Testament. gaver	236 575	70 717	1 158 937
Sum: (inntektsfores)	2 727 002	2 570 425	4 694 146
«MF - Ny giv»	732 734	409 637	23 416
Total sum:	3 459 736	2 980 062	4 717 562

VÅRE
BØNNE-
EMNER

TAKK FOR:

- alle de nye studentene ved MF.
- den gledelige gaveøkningen og alle MF's venner.

BE FOR:

- Hans Kvalbein og hans familie i Hong Kong.
- alle som studerer ved MF, spesielt de som denne høsten skal opp til avsluttende eksamen.

Eksamener avlagt ved Menighetsfakultetet Våren 1985

PRAKTISK-TEOLOGISK EKSAMEN

Anders Aschim, Hamar. Geir Dager, Oslo. Audun Erdal, Madla. John Kristian Fosen, Hauge-sund. Alf Petter Bu Hagesæter, Hauge i Dalane. Per Halse, Ørsta. Trond Erik Herbert Hvam, Elverum. Sverre Jakobsen, Fedå. Joar Inge Kjellevoll, Storebø. Anders Sevald Leknes, Fredrikstad. Kjell Markseth, Porsgrunn. Audun Myhre, Kristiansand S. Svein Neerland, Oslo. Ottar Rune Nevstad, Ulsteinvik. Ole Petter Ottersen, Oslo. Kirsten Pallesen, Hafslsfjord. Sven Jarle Reinhardtsen, Kristiansand S. Svein Ringhus, Ytre Vinje. Øystein Sjølie, Hemnes i Ho-land. Yngve Skaland, Olderskog. Jan Oddvar Skisland, Mosby. Nils Borge Teigen, Nykirke. Johannes Ulstein, Ulsteinvik. Gunnar Øvstegård, Rakkestad.

KATEKETSEMINARET

Tor Helland, Nattland.

TEOLOGISK EMBETSEKSAMEN

Morten Andersen, Oslo. Geir Johannes Barlaup, Ålgård. Anne Gerd Bokalrud, Røyse. Thor Brekkeflat, Bergen. Dagfinn Bugge, Arendal. Edvard Bø, Bergen. Grethe Bøe, Stavanger. Wil-liam Alf Bohler, Kløfta. Odd Jarle Eidner, Våg. Stein Ellinggard, Silsand. Elling Erichsen, Hokksund. Gry Gotaas Fredum, Helgeroa. Jon Henrik Gulbrandsen, Asker. Robert Williams Kvalvaag, Molde. Bjørn Olav Kvam, Bergen. Hilde Anette Løvenskiold Kvam, Grue. Trond Egill Moe, Bergen. Hallvard Roald Nordstrand, Vigra. Tor Inge Petersen-Øverleir, Sandnes. Børre Odd Magnus Rindal, Orkdal. Siv Inger Rindal, Sandefjord. Jan Inge Ringsby, Oslo. Anne-Marit Rud, Gjerdrum. Just Salvesen, Farsund Lars Ove Skaret, Namsos. Arnt Sigurd Sollie, Kristiansand S. Terje Stordalen, Oslo. Liv Ingrid Sveta, Sandnes. Brit Karin Theimann, Eiksmarka. Bjørn Thorbjørnsen, Oslo. Arne Thorsen, Hvittingfoss. Geir Olav Engeli Tveit, Øyslebo. Roar Tønnessen, Tønsberg. Ståle Arne Vansvik, Trondheim. Gunstein Vetthus, Ven-nesla.

INSTITUTT FOR KRISTENDOMSKUNNSKAP: HOVEDFAGSEKSAMEN

Erling Birkedal, Lofts-Eik. Tor Arne Larsen, Furnes. Ann Midttun, Farsund. Kari Wirgenes, Tønsberg.

MELLOMFAGSEKSAMEN

Tor-Arne Bjørvand, Vatnestrom. Mette Kristin Brenna, Høndfoss. Gudrun Brennhagen, Gjerdrum. Ruth Dyste, Kolbu. Astrid Reidun Eide, Ualand. Egil Eide, Heggedal. Kjersti Ellingsen, Oslo. Torgeir Elvsås, Trondheim. Frantz Albert Frantzen, Hurdal. Randi Førde, Gil-deskål. Rolf Hauge, Ølnevsåg. Nils Magnar Helgheim, Årdal i Jølster. Sigrid Ingeborg Dale Håkønsen, Ytre Enebakk. Kirsti Kraft, Oslo. Kjell Arne Iversen, Lofts-Eik. Knut Kvidaland, Eidanger. Siv Nordang, Ski. Anne Birgit Nordgaard, Hornnes. Anne Margrethe Nyhus, Otte-stad. Ingunn Roiseland, Porsgrunn. Trygve Salte, Kleppe. Marit Skjeggstad, Stavanger. Ivar Smedsrød, Halden. Svein Magne Solemdal, Oslo. Elin Finnseth Sæverås, Oslo. Even Tenges-dal, Sandnes.

GRUNNFAGSEKSAMEN

Øyvind Aske, Haukerød. Solveig Elisabeth Hoel Barstad, Straumsgrend. Sigrunn Berdal, Moss. Solvår Bergem, Porsgrunn. Håkon Birkeland, Kristiansand. Bente Drivdal, Oslo. Katri-
ne Eeg, Lørenskog. Per Øystein Furuset, Sem. Anne Hege Grung, Tonsberg. Inger Anne Har-
bo, Jar. Heidi Strand Harboe, Ålgård. Reidar Hauge, Vennesså. Eivind Hiorth, Østerås. Marit
Høie, Nodeland. Børre Jensen, Drammen. Magne Krogh Kolstad, Melsomvik Solveig Maude
Leine, Urke. Geir Lorentzen, Borhaug. Kristin Lund, Jar. Marta Maria Lye, Bryne. Trond Mel-
ling, Kleppe. Anne-Lise Nilssen, Oslo. Gro Ingeborg Ousdal, Ålgård. Elisabeth Skjæveland
Paulsen, Oslo. Terje Simonsen, Mandal. Ørjan Skjeggstad, Sarpsborg. Anita Skjæveland,
Oslo. Anne Lise Sodeland, Mandal. Karl Inge Tangen, Oslo. Aud Valborg Tønnessen, Tveit.
Marit Torsvik Vatnedalen, Paradis. Kathrine Meidell Ward, Hvalstad. Ann-Karin Wengen,
Askim. Elin Ann Øvensen, Grimstad. Dag Arthur Aasbo, Oslo.

H. M. Kongens gullmedalje til MF-student

Ved semesteråpningen på Menighetsfa-
kultetet kunne dekanus Anders Jørgen
Bjørndalen med stor glede meddele at en
av husets mange studenter var blitt til-
delt H. M. Kongens gullmedalje for sin
prisoppgave. Foruten å gi kandidaten
stor honnør for sitt arbeid, er en slik be-
lønning dessuten med på å plassere han
på et høyt respektert nivå innenfor det
akademiske miljø.

Opgaven som cand. theol. Harald
Hegstad mottok prisen for bar tittelen:
HUMANITETSBEGREPET I KRIS-
TEN ETIKK.

Cand.theol. Harald Hegstad er for ti-
den å finne ved Det Praktisk teologiske

seminar ved Menighetsfakultetet. Det
kan dessuten nevnes at Hegstad allerede
er ansatt som vitenskapelig assistent ved
Menighetsfakultetet, en stilling han til-
trer 1. jan. 1987. Tatt i betraktning at de,
nå er hele 21 år siden en kandidat fra Me-
nighetsfakultetet sist ble beåret med
gullmedalje, er det nå stor glede over
denne tildelingen. I 1964 var det cand.
theol. Torleiv Austad (nå; professor, dr.
theol. ved Menighetsfakultetet) som
fikk prisen for sin oppgave omkring en
kritisk analyse av debatten om to-regi-
mentslæren i lys av kirkekampen i Tysk-
land.

Trond Solvang

MF's PRESTEHYBEL

MF-prester er velkomne til å bo på hybelen i nybygget en måneds tid for å vie seg til studier.

Hybelen tildeles normalt fra den 15. i hver måned i vårsemesteret og fra den 1. i hver måned i høstsemesteret.

Hybelen har fullt utstyr, og kan eventuelt nyttes av ektepar.

Reise tur/retur Oslo dekkes etter regning for billigste reisemåte.

Søknad om lån av hybel, i vår- eller høstsemesteret 1986 sendes til MF's styre ved admi-
nistrasjonssjefen, helst innen 1. november 1985.

Store testamentariske gaver til MF

Ikke mange dager etter at vi på MF fikk melding om en testamentarisk gave fra avdøde MF-venner i Bergen på vel kr. 600 000,-, mottok vi i mai melding om at tidl. sokneprest Elfin Sunde Øiestad som døde i Stavanger 26. april hadde testamentert alt han etterlot seg som gave til Menighetsfakultetet. Gaven vil når eiendom er solgt utgjøre vel 1,2 mill. kroner.

Slike gavemeldinger gir grunn til stor takk og ettertanke. For dem som kjente sokneprest Sunde Øiestad kom det ikke som noen overraskelse at han hadde testamentert alt han eide til MF. Flere av dem har gitt uttrykk for hvordan de hadde merket hans tarofaste omsorg, interesse og støtte både til MF, Misjonshøgskolen og Hundvåg menighet der han også bodde etter at han ble pensjonist.

Elfin Sunde Øiestad kom fra Hetland og ble uteksaminert fra MF i 1925 og ordinert til sokneprest i Sande på Sunnmøre året etter. De som møtte ham og fikk gleden av å samarbeide med ham både der og i alle de andre prestegjeld i landet han siden hadde sin tjeneste, møtte en nøysom og nevenyttig kar med en klar bibelsk forkynnelse av evangeliet. Hele sitt liv oppsatt på å være til tjeneste tross endel helseproblemer de siste årene.

Menighetsfakultetet står i takknemlighetsgjeld til Elfin Sunde Øiestad og

Skipsbyggergt. 5 i Stavanger som spr. Elfin Sunde Øiestad testamenterte til Menighetsfakultetet.

alle andre som har anledning og vilje til å sikre fakultetets gjerning gjennom testamentariske gaver.

Det er en arv vi er forpliktet til å forvalte slik at menighetenes fakultet gjennom forbønn og arbeid forblir et tjenlig Åndens redskap i menighetenes tjeneste.

I takknemlighet lyser vi fred over Elfin Sunde Øiestads minne.

Bjorn Tore Pettersen

Ca. 70 000 kroner i stipendier utdelt ved Menighetsfakultetet

I forbindelse med semesteravslutningen ved Menighetsfakultetet i juni, ble det delt ut i alt kr. 71.300 i stipendier til uteksaminerte kandidater og studenter. Av «*Professor Hallesby og hustrus legat*» ble delt ut ialt kr. 44 000, og følgende fikk reisestipend:

Cand. theol. Jan-Olav Henriksen,
Oppegård kr. 8 000,-
Kallskap. Svein Malmbekk, Rossfjord-
straumen kr. 3 000,-
Misjonsprest Erling J. Pettersen, Brasil
kr. 8 000,-
Stud. Trond Skinstad, Lund, Sverige
kr. 5 000,-
Cand. theol. Terje Stordalen, Oslo,
kr. 5 000,-
Døveprest Asgeir Straume, Espeland
kr. 2 000,-

Følgende fikk bokstipend à kr. 2 000,-:
Stiftskappellan Jan Duvaland, Vågs-
bygd.

Per Anders Nordengen, misjonsprest i
Sør-Afrika.
Sokneprest Øystein Thelle, Tjøme

Følgende fikk bokstipend à kr. 1 000,-:
Sokneprest Kjetil Frøysa, Berlevåg.
Res.kap. Reimunn Forsvoll, Sandstad.
Sokneprest Øyvind Hartberg, Biri.
Generalsekretær Otto Høvik, Oslo.
Sokneprest Gunnar Salomonsen, Førde.
Sokneprest Rolf Sommersteth, Fyresdal.
Menighetsprest Kjell Aarseth, Molde.

Av forskjellige studentlegater ble det delt ut ialt kr. 27 300 til følgende teologiske studenter og kandidater:

Av Inga og Charley Pedersens legat:
Roald Johan Linaker, kr. 5 000,-.
Christian Andersen, kr. 2 000,-.
Svein Malmbekk, kr. 2 000,-.
Gunstein Sandnes, kr. 2 000,-.

Av Kristian Mehus og hustru Louises legat:
Knut Meinert Kiplesund, kr. 1 000,-.
Arne Magnus Smørvik, kr. 2 500,-.

Av Professor Moe og hustrus legat:
Tore Helland, kr. 3 200,-.

Av student Ragnvald Frøises legat:
Bjørg Elisabeth Oserud, kr. 800,-.

Av Frida og Carnoff Smebys legat:
Ingrid Bolstad, kr. 1 600,-.
Turid Sissel Myrholt, kr. 500,-.

Av øvrige legater fikk følgende stipendier:

Turid Sissel Myrholt, kr. 500,-.
Bjørg Elisabeth Oserud, kr. 200,-.
Elling Erichsen, kr. 1 500,-.
Øystein Flo, kr. 1 500,-.
Rolf Kjode, kr. 1 500,-.
Geir Styve, kr. 1 500,-.

Retur:
MF Kartotek
Gydass vei 4, 0363 Oslo 3

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

ETTERUTDANNINGSKURS I RELIGION for lærere i videregående skole

Menighetsfakultetets Institutt for kristendomskunnskap innbyr til etterutdanningskurs i religion **6.-8. januar 1986**. Tema for kurset er Humanistisk og kristen etikk.

Kurset tar sikte på å gi økt kjennskap til humanismen (historisk og aktuelt) og kristendommens forhold til humanismen. En vil dessuten arbeide med aktuelle etiske emner sett fra kristen og hu-

manistisk synsvinkel. Kurset vil gi både faglig-teoretisk og praktisk-metodisk hjelp til religionsundervisningen i dagens videregående skole.

Kursavgift: Kr. 250,- (inkl. lunsj).

Påmeldingsfrist: 15. november 1985.

Nærmere opplysninger fås ved henvendelse til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, 0363 Oslo 3. (Tlf. (02) 46 79 00).

Til alle MF-venner!

Hjertelig velkommen til Menighetsfakultetet!

Lørdag 2. nov. 1985: ÅPENT HUS I GYDASS VEI 4.

Program i tiden 11-15.

Populærteologiske forelesninger, utstillinger, omvisning, basarbord, åresalg, kakeletteri m.m.

Kantinen er åpen!

Gaver til basarbordet, åresalget og kakeletteriet mottas med takk!

Søndag 3. nov. 1985: FESTMØTE kl. 18.00 (til ca. 21.00).

Festtale, sang og musikk.